

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Mihalachi Cristina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Secrieru Alexandru XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 28.02.2018-31.07.2018

Instanța de apel: 24.08.2018-06.02.2019

Instanța de recurs: 03.06.2019-28.01.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 iulie 2018, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Secrieru Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal. S-a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Secrieru Alexandru în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în legătură cu liberarea de răspundere penală.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat cu privire la compensarea cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că:

Secrieru Alexandru, la XXXXX, în jurul orei 17:15 min., ce avea un comportament suspect, în timp ce se afla în mun. Chișinău, la intersecția străzilor XXXXX cu XXXXX, a fost observat de către colaboratorii de poliție, care erau implicați în serviciu, în componența echipajului XXXXX, iar ca rezultat, Secrieru Alexandru, a fost condus în incinta Inspectoratului de poliție Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, unde, Secrieru Alexandru a predat benevol

un pachetel de tip zip-lock, în care se afla o substanță solidă cristalină, de culoare albă.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-5652 din 23 octombrie 2017, substanța solidă cristalină de culoare albă reprezintă PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicale. Cantitatea substanței stupefiante PVP constituie 1,0719 g care, conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope la plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 și modificările ulterioare, constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Secrieru Alexandru a comis *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, adică, păstrarea drogurilor în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare*, infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-l recunoaște pe Secrieru Alexandru vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 4 ani, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pe un termen de 5 ani. Conform prevederilor art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei, pe un termen de probă de 2 ani.

Totodată, acuzatorul de stat a solicitat să fie dispusă încasarea de la Secrieru Alexandru cheltuielile judiciare suportate din contul bugetului de stat pentru efectuarea expertizei - suma de 1857 lei.

3.1. În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- instanța de judecată nu a luat în considerare declarațiile martorilor, dar și înscrisurile anexate la materialele cauzei, mijloace de probă care atestă faptul că Secrieru Alexandru a fost stopat de către colaboratorii de poliție din cauza comportamentului suspect, fiind condus la Inspectoratul de poliție, pentru documentare. Ulterior documentării, fiindu-i solicitat să scoată tot ce avea asupra sa, în posesia acestuia au fost depistate substanțele prohibite de Lege, prin urmare, raportând aceste circumstanțe la prevederile legale ce indică că faptul că nu poate fi considerată predare benevolă a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea ridicarea lor, conchide că predarea substanțelor a avut loc după comiterea infracțiunii imputate, or, Secrieru Alexandru nu a predat benevol substanțele narcotice, ci ulterior, după ce a fost deconspirat, a predat obiectele ce le avea asupra sa, inclusiv și un pachetel de tip zip-lock, în care se afla o substanță solidă cristalină, de culoare albă, care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-5652 din XXXXXsubstanța solidă cristalină de

culoare albă reprezintă PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicale;

- în cazul reținerii persoanei, precum și al desfășurării acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora, predarea acestor substanțe la solicitarea persoanei responsabile, care desfășoară acțiunile menționate, nu poate servi drept temei pentru aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal;

- instanța de judecată, a apreciat necorespunzător circumstanțele și mijloacele de probă administrate în cadrul urmăririi penale, precum și nu a luat în considerare faptul că caracterul benevol al predării substanțelor stupefiante de către Secrieru Alexandru nu s-a exprimat în lipsa situației în care persoana se vedea nevoită de a preda substanțele interzise, prin urmare, în cazul dat nu sunt aplicabile prevederile alin. (5) art. 217 Cod penal;

- cheltuielile judiciare au fost formate din cheltuielile suportate pentru efectuarea constatării tehnico-științifice, conform pct. 11.01.01 a Anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 194 din 24 martie 2017 cu privire la aprobarea tarifelor la serviciile de expertiză judiciară prestate de Centrul Național de expertize judiciare, Ministerul Afacerilor Interne și Centrul Național Anticorupție și 177 lei, pentru examinarea medicală, privind constatarea stării de ebrietate și naturii ei, în total 1857 lei;

- instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. art. 227, 229, 385 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: lui Secrieru Alexandru, în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora, pe termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, la caz au fost respectate normele procesuale, verificate complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, prima instanță acordând probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de

inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Secrieru Alexandru în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, după indici calificativi - „circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, adică, păstrarea drogurilor în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare”.

Examinând probatorul, instanța de apel a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului Secrieru Alexandru în comiterea infracțiunii imputate, acțiunile lui fiind corect calificate.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei inculpatului, instanța de apel a constatat că prima instanță, recunoscând pe Secrieru Alexandru vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, l-a liberat pe acesta de răspundere penală, în temeiul art. 217 alin. (5) din Cod penal, cu încetarea procesului penal.

Instanța de apel a remarcat că soluția instanței de fond în acesta partea este una eronată și neîntemeiată, or, ultima nu a ținut cont de circumstanțele de fapt, constatate în cadrul cercetării judecătorești, în raport cu circumstanțele de drept.

Analizând argumentele apelului procurorului în raport cu normele legale și circumstanțele cauzei, instanța de apel a remarcat că, în conformitate cu prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal „Persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217 sau 217¹ este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, după caz, prin autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.”

Totodată, analizând materialele cauzei, instanța de apel a stabilit că potrivit declarațiilor martorilor Rău Mihail și XXXXX, care la data infracțiunii se aflau în serviciu de patrulare, au observat două persoane care aveau un comportament neadecvat, pe care ulterior i-au condus pentru identificare la Inspectoratul de poliție Centru, mun. Chișinău, și care s-au adevărit a fi Secrieru Alexandru și XXXXX XXXXX. În incinta IP Centru, Secrieru Alexandru, fiind condus în camera de acțiuni, a predat benevol un pachetel de polietilenă în are se afla o substanță de culoare albă sub formă de praf.

Astfel, instanța de apel a conchis, că inculpatul Secrieru Alexandru a predat pachetelul doar în incinta Inspectoratului de poliție Centru, mun. Chișinău, în camera de acțiuni, după ce colaboratorii de patrulare l-au reținut pentru a stabili identitatea cestuia, aducându-l la inspectorat.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a stabilit că în privința inculpatului Secrieru Alexandru nu sunt aplicabile prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, iar acesta nu poate fi liberat de răspundere penală, în situația în care, Secrieru Alexandru a predat substanțele narcotice doar după ce a fost reținut de colaboratorii de poliție și adus în incinta Inspectoratului de poliție.

Instanța de apel a subliniat că circumstanțele invocate de instanța de fond la aplicarea art. 217 alin. (5) Cod penal, nu pot justifica liberarea de pedeapsă a inculpatului, deoarece prima instanță nemotivat și incorect a ajuns la concluzia că în privința inculpatului pot fi aplicabile prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal.

În acest sens instanța de apel a reiterat că inculpatul Secrieru Alexandru a fost stopat de către colaboratorii de poliție din cauza comportamentului suspect, fiind condus la Inspectoratul de poliție, pentru documentare. Numai ulterior documentării, fiindu-i solicitat să scoată tot ce avea asupra sa, în posesia acestuia au fost depistate substanțele narcotice, or, Secrieru Alexandru nu a predat benevol substanțele narcotice, ci ulterior, după ce a fost deconspirat, a predat obiectele ce le avea asupra sa, inclusiv și un pachetel de tip zip-lock, în care se afla o substanță solidă cristalină, de culoare albă, care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. XXXXX din XXXXX substanța solidă cristalină de culoare albă reprezintă PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicale, situație care, raportată la prevederile legale expuse supra, nu poate fi considerată predare benevolă a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, deoarece ridicarea acestora a avut loc la reținerea inculpatului.

Urmare a celor menționate instanța de apel a considerat necesar de a aplica în privința lui Secrieru Alexandru, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pedeapsa penală conform sancțiunii normei de drept incriminate, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, menționând că corectarea inculpatului Secrieru Alexandru, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către acesta a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății.

Sub acest aspect, instanța de apel a indicat, că scopul prestabilit al legii penale privind reeducarea inculpatului Secrieru Alexandru nu va fi atins prin liberarea acestuia de răspundere penală, or, recunoașterea vinovăției și căința sinceră nu conving instanța de apel că acesta a conștientizat pericolul real al acțiunilor comise, singura pedeapsă ce va duce la corectarea reeducarea inculpatului, este stabilirea pedepsei penale, potrivit sancțiunii normei penale prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.

Instanța de apel, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Secrieru Alexandru a menționat că a ținut cont de prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, Cod penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare și nu se află la evidența medicului narcolog.

În contextul art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă, în privința inculpatului Secrieru Alexandru, s-a identificat contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și căința sinceră.

Instanța de apel a notat că nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinei de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală și nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar semna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică, însă acest fapt nu afectează legalitatea sentinței la capitolul numirii pedepsei penale.

În calitate de circumstanță agravantă, potrivit art. 77 Cod penal, instanța de apel a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Stabilind pedeapsa în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel a considerat că în raport cu fapta comisă, pericolul social al faptei, corijarea și reeducarea lui Secrieru Alexandru, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora, pe un termen de 5 ani.

Totodată, instanța de apel, ghidându-se de principiul echității pedepsei penale, a apreciat ca fiind irațională executarea pedepsei cu închisoare de către Secrieru Alexandru și în temeiul art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei. În acest sens instanța de apel a ajuns la concluzia că inculpatul Secrieru Alexandru poate fi reeducat fără a fi izolat de societate, or, suspendarea condiționată a executării pedepsei, corespunde scopului și principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, prin urmare, termenul pentru care va fi suspendată executarea pedepsei de 2 ani, este un termen justificat și corespunzător pentru ca inculpatul să se corijeze și ca pe viitor să nu comită fapte infracționale.

Instanța de apel a subliniat și faptul că dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal și care în esență

oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Secrieru Alexandru și să garanteze socializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate, menționând că în Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. 99/22 s-a invocat „*principiul proporționalității*”, textele evocate consacrand ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

4.3. În continuare, instanța de apel a considerat că, apelul acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Secrieru Alexandru a cheltuielilor judiciare în sumă de 1857 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5652 din 23.10.2017 în sumă de 1680 lei și cheltuieli pentru examinare medicală privind constatarea stării de ebrietate și naturii ei, în sumă de 177 lei, urmează a fi respins ca nefondat, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea cumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului. Obligația pozitivă a statului, în sensul art. 6 par. 2 a CEDO, prin intermediul organelor de urmărire penală și procuraturii de a demonstra în sensul art. 24, 56 Cod de procedură penală, vinovăția persoanei, fiindu-le atribuită în sensul art. 96-97 Cod de procedură penală sarcina rogațiunii, persoana acuzată de un delict beneficiind de „*prezumția nevinovăției*”, stipulată la art. 8 Cod de procedură penală, fiind liberată de obligația de a-și demonstra nevinovăția.

Referitor la cheltuielile privind efectuarea expertizei, instanța de apel a reținut dispoziția art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căreia, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală, sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei (...), de către organul de urmărire penală, procuror (...), la caz fiind cele judiciare și raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5652 din 23.10.2017, precum și examinării medicale privind constatarea stării de ebrietate și naturii ei, în vederea depistării infractorului și încadrării juridice corecte a acțiunilor criminale, care în sensul art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sunt obligatorii.

Dispozițiile alin. (3) art. 75 din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, nr. 68 din 14.04.2016, expres stabilind, că „*în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală*”, la caz ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării.

Astfel, ținând cont de faptul, că raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5652 din 23.10.2017 în sumă de 1680 lei și cheltuieli pentru examinare medicală privind constatarea stării de ebrietate și naturii ei, în sumă de 177 lei, a fost utilizate în sensul art. 93 alin. (2) pct. 2), 7) Cod de procedură

penală în calitate de probe, fiind puse la baza acuzării inculpatului Secrieru Alexandru, instanța de apel a considerat că costul cheltuielilor judiciare urmează să fie suportat de către ordonatorul expertizei judiciare din mijloacele alocate pentru efectuarea expertizelor din bugetul alocat.

5. Avocatul Mihalachi Cristina în numele inculpatului contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

5.1. În argumentarea recursului ordinar partea apărării a menționat că:

- judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și în condițiile art. 364¹ Cod de procedură penală;

- inculpatul Secrieru Alexandru, în cadrul ședinței de judecată a recunoscut vinovăția și a confirmat declarațiile precum că, la XXXXX, în jurul orei 17 și 15 mm., în timp ce se afla în num. Chișinău, la intersecția străzilor XXXXX cu XXXXX, a fost observat de către colaboratorii de poliție, fiind condus în incinta Inspectoratului de poliție Centru al DP mun. Chișinău, unde a predat benevol substanța pe care o deținea;

- inculpatul Secrieru Alexandru corect a fost liberat de răspundere penală în legătură cu contribuirea activă la descoperirea infracțiunii imputate, reieșind din faptul că a predat benevol substanța stupefiantă. Poziția instanței de apel în privința acestui fapt se combate prin întregul material administrat în cadrul urmăririi penale și cercetat în ședință de judecată;

- fiind audiați în cadrul urmăririi penale, colaboratorii de poliție XXXXX și XXXXX au indicat, în esență, că s-au apropiat de inculpat din motiv că acesta avea un comportament suspect, și fiind condus la IP Centru pentru identificare, acesta a predat benevol un pachetel de polietilenă;

- însăși acuzatorul de stat a reținut în actul de învinuire și rechizitoriu că, pachetelul de tip zip-lock a fost predat benevol de inculpatul Secrieru Alexandru, or, după prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu;

- condițiile legale care ar face inaplicabilă instituția liberării de răspundere renală nu sunt prezente, or, acuzatorul de stat nu a prezentat probe care ar dovedi că substanța stupefiantă a fost depistată și ridicată în cadrul acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea ei. Din contra, așa cum s-a menționat de către acuzatorul de stat în actul de învinuire și rechizitoriu și cum reiese din coroborarea întregului material probatoriu, colaboratorii de poliție XXXXX și XXXXX nu erau implicați în careva acțiuni de urmărire penală în vederea depistării și ridicării drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora. La fel, în ce privește cea de a doua condiție, instanța accentuează că la XXXXX, inculpatul Secrieru Alexandru nu a fost reținut, or, un proces-verbal în acest sens la materialele dosarului lipsește. În aceste condiții, excepția definită de prevederile art. 217 alin. (5) Codul penal, nu este aplicabilă

cazului dat, întrucât inculpatul a fost condus la IP Centru pentru identificare, unde și a predat benevol substanța stupefiantă;

- principiul legalității consfințit de Codul penal, interzice interpretarea extensivă defavorabilă a normelor penale, iar după prevederile art. 3 alin. (2) Cod penal, interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise, iar în speță, instanța de apel nu a atras atenția cuvenită principiului legalității.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit textului recursului declarat, recurentul invocă drept temeiuri pct. 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: pct. 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

7.1. Cu referire la temeiul invocat de avocatul Mihalachi Cristina în baza pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul lărgit atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, concluzia instanței de apel privind stabilirea vinovăției inculpatului Secrieru Alexandru în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, este legală și întemeiată, concluzie pe care instanța de recurs o însușește și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult ca atât, recursul nu conține o motivare în baza căreia norme urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului decât cele incriminate conform art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, respectiv în situația în care inculpatul a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Colegiul lărgit nu întrevide eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7.2. Sunt neîntemeiate, în opinia Colegiului penal lărgit, și argumentele recurentului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului sub aspectul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Astfel, Colegiul lărgit relevă, că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Cu referire la acest argument, Colegiul lărgit constată, că acesta nu conține indicarea unor concrete erori de drept, iar împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, denotă că a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal lărgit atestă, că potrivit deciziei instanței de apel, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora, pe termen de 5 (cinci) ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

Colegiul penal lărgit subliniază că sancțiunea art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 1 la 6 ani. Așadar, instanța de recurs constată că, pedeapsa individualizată de către instanța de apel,

corespunde principiului proporționalității și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnăților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnăților, cât și a altor persoane.

Totodată, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Astfel, instanța de apel corect a reținut și faptul, că inculpatul întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, reținând că, inculpatul a recunoscut vinovăția prin conștientizarea pericolului faptei comise, care la moment nu prezintă pericol social, asigurând că, pe viitor nu va mai admite încălcări de lege, căința sinceră, comportarea inculpatului după consumarea infracțiunii, lipsa antecedentelor penale la momentul comiterii infracțiunii, cât și comiterea infracțiunii în perioada minoratului.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată, că argumentele recursului privind lipsa de motivare a concluziilor instanței de apel privind individualizarea pedepsei stabilite inculpatului sunt neîntemeiate, deoarece concluziile instanței de apel în acest sens sunt corecte și pe larg motivate, iar pedeapsa stabilită inculpatului se încadrează în limitele prevăzute de legea penală, fiind individualizată cu respectarea exigențelor legii.

Mai mult ca atât, Colegiul penal subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, instanțele judecătorești sunt singure în măsură să determine măsura de pedeapsă și durata acesteia precum și modul de executare al pedepsei, ținând cont de prevederile legale în acest sens și de circumstanțele cauzei.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, considerente din care Colegiul penal lărgit conchide că, recursul ordinar declarat de avocatul Mihalachi Cristina în numele inculpatului Secrieru Alexandru, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Mihalachi Cristina în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Secrieru Alexandru XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor